

sig om, at Tyskland skulde give de Lande, til hvilke der blev afstaaet Landomraader, en forholdsmæssig Andel i det, man, som det ærede Medlem meget rigtigt sagde, med et Ord kan kalde de sociale Forsikringsbeløb. Det ærede Medlem nævnte et Fæmmandsudvalg, bestaaende af 1 Repræsentant for Danmark, 1 for Tyskland og 3 for det internationale Arbejdsbureau i Genève, der skulde behandle denne Sag, men gjorde ganske rigtigt opmærksom paa, at dette Udvalg aldrig kom til Eksistens, idet der den 10. April 1922 blev afsluttet en Overenskomst mellem Tyskland og Danmark angaaende denne Sag. Jeg skal nu meddele, hvad der videre er sket. Efter den dansk-tyske Overenskomst af 10. April 1922 skulde Danmarks Andel i Forsikringsreservefonden udbetales i Papirmark. Det skete i April 1923. Der blev da fra Tyskland til Danmark udbetalt et Beløb af godt 3 Mill. Mark, nøjagtigt 3 213 900 Mark. Men, som det ærede Medlem ogsaa rigtigt bemærkede, dette Beløb havde jo ikke megen Værdi i danske Penge. Det blev dog ikke helt udslettet, som det ærede Medlem havde hørt noget om, det blev til 600—700 danske Kroner, der er i Behold. Men tilbage stod de enkelte Forsikringsparter, for Sygeforsikring, Ulykkesforsikring og særlig da ogsaa for Privatfunktionærers Forsikring. Der blev fra dansk Side nedsat et lille Udvalg bestaaende af de Herrer Birkmose og Jens Pedersen til at beskæftige sig dermed. Det viste sig at være et meget omstændeligt Arbejde, særlig for Privatfunktionærernes Vedkommende, idet det skulde regnes ud, hvad hver enkelt Privatfunktionær i Tidens Løb havde indbetalt, og dernæst skulde de Summer, man kom til, afstemmes med de tyske Myndigheders Summer. Arbejdet blev sluttet i April 1925 — ja, der har staaet et Par ganske enkelte Forsikringer tilbage, men i det store og hele blev det afsluttet —, og det viste sig da, at Danmark havde til gode en samlet Sum af 1 030 368 Mark, hvoraf ca. $\frac{2}{3}$, 622 233 Mark, faldt paa Privatfunktionærerne. Umiddelbart forinden dette Arbejde forelaa fra det nedsatte danske Udvalg, modtog Socialministeriet fra Udenrigsministeriet Meddelelse om, at Tyskland nu havde tilbudt at afregne disse Beløb til en Dollarkurs pr. 15. Juni 1920 af 14,75. Den 5. Maj i Aar meddelte Socialministeriet, at vi modtog dette Tilbud. Senere har vi trods Paamindelse ikke hørt noget fra Tyskland om den Ting. Der har, saa vidt jeg ved, været visse Forhandlinger, der skulde føres i den Anledning, men vi haaber at faa

Svar i den nærmeste Fremtid. Tyskland har, som sagt, tilbudt det, saa der er neppe nogen Tvivl om, at det gaar i Orden, men indtil vi har modtaget den endelige Besked, mener vi, det er bedst at vente med at træffe Bestemmelse om den endelige Anvendelse af Beløbet.

Det ærede Medlem Hr. Sneum kom ind paa Arbejderforsikrings-Raadet og mente, at det afgjorde Sagerne lovlig skematisk paa et enkelt Punkt. I Ulykkesforsikringslovens § 32, sidste Stykke, staar der, at der skal tages Hensyn til særlige Færdigheder, der kræves i vedkommendes sædvanlige Erhverv — det fremhævede det ærede Medlem Hr. Sneum —, og dertil tager ogsaa Arbejderforsikrings-Raadet Hensyn. En Musiker f. Eks., der mister en Arm, faar noget større Erstatning, en Typograf faar ved Tab af en Finger noget større Erstatning. Men man har alligevel den sædvanlige Praksis og mener, at man ikke kan have nogen anden, saaledes som Loven nu en Gang er, at der ikke tages Hensyn til vedkommende tilskadekomnes Levevej. Det hænger sammen med, at vi her i Danmark har en Kapitalforsikring, og det hænger sammen med, at Raadet har stærkt specificerede Erstatningstavler, hvorefter de enkelte Skader er takseret procentvis. Det simplificerer naturligvis Arbejdet, men det kan ogsaa blive lovlig skematisk, det er man i Virkeligheden fuldt ud paa det rene med i Arbejderforsikrings-Raadet, og ogsaa jeg ønsker, at man maa foretage Afgørelserne saa lidet skematisk som muligt. Men der er altsaa Tvivl om, hvorvidt man lovmæssigt kan fortolke det Ord, der findes i § 32, sidste Stykke. Man mener derfor, det vilde være heldigere, om vi ved den Revision af Ulykkesforsikringsloven, der jo forestaar, vilde ændre Udtrykket, vilde klare det mere, gøre det mere bestemt, mere omfattende, til noget i Retning af, at der ogsaa kan tages Hensyn til Invaliditetens Betydning for den tilskadekomne under Hensyn til Beskaffenheden af hans Levevej, og jeg vil gerne medvirke til noget saadant.

Det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt udtalte en Frygt for, at Kristeligt dansk Fællesforbunds Arbejdsløshedskasse ikke skulde kunne faa Statsanerkendelse under den nuværende Regering, idet han støttede sig til et Citat af en enkelt Ytring, der skulde være faldet paa Arbejdsrådene's Arbejdsløshedskasses Delegeretmøde for nogen Tid siden. Det ærede Medlem behøver ikke at gøre sig nogen Frygt for, at denne Regering skal stille sig anderledes i saa